

dermed er at udøve et saadant særligt Tryk paa Regjeringen, som denne ikke vil være istand til at modstaae, uden at det vil føre til et constitutionelt Sammenstød. Dette er den væsentlige Grund, hvorfor jeg modsætter mig, at dette Forslag her bliver vedtaget. Det er klart, at Representationen igjennem Finantslovens Behandling har en særlig Magt ligeoverfor Regjeringen, og jeg tager neppe fejl, naar jeg troer, at Hensigten med at opføre disse Forslag her netop er, som den ærede næstsidste Taler sagde, ikke at faae oplyst disse Sagers Sammenhæng, men at faae dem afgjorte, at tvinge Regjeringen ind paa en Afgjørelse, som den maa forlange først finder Sted efter en omhyggelig og alvorlig Undersøgelse af samtlige disse Forhold. Det ærede Medlem sagde, at han kun vilde have dem oplyste; men jeg maa spørge: Er dette en tilstrækkelig Grund til at indføre en saa formløs og usædvanlig Bestemmelse som den, der her er foreslaaet? Jeg vil sige, at baade efter min Erfaring som Folkethingsmand og efter min Anskuelse af den nærværende og enhver tidligere Regjerings Stilling har man aldrig vægret sig ved at give de Dplysninger, som ere blevne forlangte, og navnlig tør jeg ligeoverfor en Uttring af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, der særlig henvendte sig til mig, sige, at jeg ikke er mig bevidst nogenstunde at have negtet nogenstomhelst Dplysning — selv om jeg havde Tvivl om, hvorvidt man burde give den — som kunde være til Nytte for Thinget. Naar den ærede Taler navnlig henvendte de ærede Medlemmers Blikke paa min Stilling ifjor med Hensyn til den parlamentariske Commission og betegnede den som en saadan, der var møntet paa at vægre sig ved at give alle de Dplysninger, som det overhovedet er muligt at give betræffende hele Administrationens Indretning, da maa jeg paa det Allerbestemteste modsige dette. Det var slet ikke af den Grund, at jeg modsatte mig denne Commission, og jeg troer senere — ikke blot ved de Lovforslag, jeg har foreslagt, — at have vist, at det har været mig om at gjøre at udtømme alle de Dplysninger, jeg kunde give; de Udvalgte, der have haft med Sagerne at gjøre, skulle sikkert heller ikke sige Andet, end

at jeg med stor Beredvillighed har skaffet alle de Dplysninger, de have forlangt, og som jeg kunde skaffe. Hensigten med det foreliggende Forslag er altsaa ikke og kan ikke være den blot at faae disse Sagers Sammenhæng oplyst, men Hensigten er aabenbart den at ville fremtvinge en Afgjørelse i en bestemt Retning, og det er den, jeg værger mig og Regjeringen imod og derfor paa det Aller alvorligste modsætter mig Vedtagelsen af dette Forslag. Jeg tør samtidig dermed give den Erklæring, at forsaavidt dette Spørgsmaal skulde komme for i særligt Lovforslag, vilde man finde Regjeringen der som altid beredt til at yde sit Bidrag til Sagens Belysning og til Afgjørelsen af Spørgsmaalene saaledes, som man troer at kunne forsvare det.

Hvad de øvrige Endringsforslag angaaer, da ere de væsentlig stillede af mig og tiltraadte af Udvalget, og de ere, saavidt jeg skjønner, begrundede i Forholdenes Natur, hvilket navnlig gjælder med Hensyn til Forslagene under Nr. 11 og 13. Disse Forslag angaae Foranstaltninger, som Postvæsenets Udførelse har vist sig at kræve, og jeg har troet at maatte stille dem, naar jeg ikke skulde svigte min Pligt. Det er jo aabenbart, at naar hele Trafiken efter Jernbanens Aabning ledes over Jernbanen, da er det let at see, at de hidtilværende Transportmidler, nemlig Pakvognene, ikke ere tilstrækkelige til at føre den hele Masse af Pakkepostgods, og jeg vilde ansee det for en utilgivelig Forsømmelse fra min Side, om jeg ikke, saasnart jeg blev gjort opmærksom derpaa, søgte at skaffe de Midler tilveie, som ere nødvendige til en forsvarlig Transport. — Jeg tør vistnok gaae ud fra, at det ærede Thing vil bevilge de Midler, jeg har forlangt til det af mig anstillede Forsøg til en Forbedring af Landpostindretningen. Jeg har ganske vist været af den Overbeviisning, at jeg i den Henseende var støttet af saagodtsom det hele Folkething, og dersom jeg ikke havde haft denne Overbeviisning, vilde der, navnlig efter min Udtalelse første Gang, denne Sag var for, neppe have været udvillet den Energi, som der fra min Side er udvillet for at bringe denne Foranstaltning fra en blot Omtale til en Virkelighed. Jeg tilstaaer, at jeg